

[Undervisningsministeren]

Jeg er ganske enig med fru Marianne Bentsen-Pedersen i, at det er på tide, og jeg kan henvise fru Marianne Bentsen-Pedersen til at tale med sin gruppeformand, som i går deltog i drøftelser med regeringen præcis om det spørgsmål.

Steen Folke (VS):

Jeg vil gerne erkende over for ministeren, at det nok var for flot sagt, at hvis ikke der var adgangsbegrænsning, var problemet løst. Jeg kan godt se, at der kan være problemer endda. Men det er selvfølgelig ikke noget forsvar for at have ordninger af denne karakter. Jeg mener ikke, det kan være et argument for, at det så er rimeligt at opretholde denne ordning eller noget som helst i den retning. Jeg håber heller ikke, det var det, ministeren mente med synspunktet. Jeg mener, at ordninger af denne slags er uacceptable under alle omstændigheder.

Ministeren siger, at hun ikke har planer om at udbrede dem til andre områder. Det har jeg heller ikke haft ministeren mistænkt for. Problemet er, hvis andre nu har sådanne planer – og jeg kunne sagtens forestille mig, at der var nogle arbejdsgivere på nogle andre områder, der kunne have den slags planer – hvor meget skal vi så finde os i? Skal det have lov at brede sig på alle områder? Én ting er, hvilke planer ministeren måtte have, noget andet er, hvordan man vil stille sig over for eventuelle planer fra anden side. Der må være en vis anstændighed, en vis rimelighed i hele optagelsesproceduren, så det ikke kan ske, at nogle unge bliver ramt, fordi nogle andre får lov at springe forud for dem i køen, fuldstændig uden rimelig grund.

Til hr. Nymann vil jeg sige, at det fremgår af ministerens svar til mig – som er optrykt som bilag til forslaget, altså svaret på det spørgsmål, jeg stillede i december – at der har været en række tilfælde af denne art. Jeg kan ikke nævne personer, men det er vel heller ikke det afgørende. Vi kan få opklaret i udvalget, hvor mange der er blevet optaget, og få tallene for det. Det er ikke på noget tidspunkt benægtet, at det eksisterer; det er en realitet, så man behøver ikke at tale om det, som om det er noget hypotetisk. Det er en realitet, og i en række tilfælde er unge blevet optaget, alene fordi de er børn af arbejdsgivere inden for det pågældende områ-

de. Det kan dokumenteres, og i udvalget kan vi finde ud af, i hvor mange tilfælde det foreløbig er foregået. Jeg mener altså, at ét tilfælde ville være ét for meget. Det forstår jeg at hr. Nymann er enig i. Det vil altså vise sig, at det er sket i en række tilfælde. Det kan vi få afklaret i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om ens vilkår for handelsskolelærere.

[Af Bertel Haarder (V) m.fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 69. Fremsat 6/2 81).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Det fremsatte forslag til folketingsbeslutning om, som det hedder, ens vilkår for handelsskolelærere går ud på, at folketingsbetragtning skal opfordre finansministeren til senest med udløbet af indeværende overenskomstperiode at skabe ensartede løn- og arbejdsvilkår for lærere, der underviser henholdsvis lærlinge og EFG-elever, således at timetallet bliver det samme for de to lærergrupper mod nu 27 timer ved handelsmedhjælpereksamen og 24 timer ved EFG.

Jeg kan sige, at på samme måde som der er tjenestetidsordninger for lærere i folkeskolen, ved gymnasier og seminarier og tekniske skoler, er der for faste lærere ved handels-